

Blizu Kosez, ob glavni cesti, smo našli »servis« gospodinjskih strojev. Pri podrobnejšem ogledu terena za staro hišo pa smo ugotovili, da sploh ne gre za servis, ampak za smetišče štedilnikov, pralnih strojev in druge kovinske navlake, ki ga »negujejo« okoličani. Očitno komaj čakajo, da jim sneg pokrije navlako, ki jo je v okolici še precej.

Austinu na posnetku pravzaprav takole na oko ničesar ne manjka, razen, da nima registrskih tablic, da ima prazne gume (prazne gume ima tudi fičko, ki je parkiran poleg njega) in da mu manjka nekaj svetlobnih teles. Toda austin že dolgo ni v voznem stanju in ga je verjetno zbiralec železja odložil kar na parkirišču.

S parkirišču je res velik križ. Tako velik, da morajo nekateri parkirati svoja vozila kar v križišču s Celovško cesto. Prometni znaki prav nič ne motijo te idile.

Nekateri krajanje se zelo pritožujejo, da je kurjava draga in da se težko dobi. Menda pa je še prepoznani, sicer ne bi obrezano drevje ležalo ob Vodnikovi cesti že vse od letošnje jeseni. Če bo ostalo tja do prvega snega, bomo verjetno ugotavljali, da je pogled na Vodnikovo zelo idiličen.

Nismo preverjali, če ima lastnik hiše čez cesto, kamor si je od ulične svetilke napeljal elektriko, gradbeno dovoljenje. Takšno preverjanje je namreč zelo nevarno ali vsaj toliko, kot je električna žica nevarna za prvi večji kamion, ki bo peljal pod njo in jo pretrgal.

Menda takole izgleda tam na koncu sveta: kar naenkrat je konec ceste, ljudi ni več in trava tudi bolj slabo raste. Ta posnetek ni bil opravljen na koncu sveta, ampak na koncu Prušnikove v Šentvidu, malo za sedežem krajevne skupnosti.

Foto in besedilo: Brane Praznik